

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 23 lipca 2019 roku

Powód (...) (...) S.A. z siedzibą w (...) wniósł w dniu 4 lutego 2019 roku pozew przeciwko S. P. o zapłatę 5 539,95 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem spłaty udzielonej pozwanemu pożyczki wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu podał, że strony w dniu 24 marca 2017 roku zawarły umowę pożyczki na kwotę 7000 złotych. Strona pozwana zaprzestała spłaty w związku z czym umowa została wypowiedzenia. W dniu 28 września 2017 roku (...) S.A. dokonała przelewu wierzytelności na rzecz powoda o czym zawiadomiono pozwanego. (k. 2-3)

W dniu 13 lutego 2019 roku tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu. (k. 23)

W dniu 21 marca 2019 roku pozwany S. P. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki z dnia 16 sierpnia 2017 nie zostało doręczone na adres pozwanego. Ponadto zarzucił zastosowanie klauzul abuzywnej w odniesieniu do naliczenia opłaty przygotowawczej, nieistnienie roszczenia, brak wykazania w jaki sposób została wyliczona wysokość roszczenia oraz niewykazanie że kwota pożyczki została przelana na pozwanego. (k.28-30)

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 23 maja 2019 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Wskazał, że pozwany dokonał spłaty 13 z 24 rat, wobec czego otrzymał on od powoda kwotę wskazaną w umowie pożyczki. Podniósł, że pozwany wiedział, że jest zobowiązany płacić raty, zaś poza odsetkowe koszty umowy nie są sprzeczne z prawem. (k. 42-43)

W piśmie procesowym datowanym na dzień 8 lipca 2019 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko (k. 48).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2017 roku S. P. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) opiewającą na kwotę 7000 złotych. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 12 521,17 zł, w tym kapitał w kwocie 7000 złotych, odsetki w kwocie 731,17 złotych, opłata przygotowawcza w kwocie 4790 zł. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosiła 87,81 procent. Pożyczka miała zostać spłacona w dwudziestu czterech ratach miesięcznych. Termin spłaty pierwszej raty przypadła na dzień 24 kwietnia 2017 roku, zaś ostatniej na dzień 24 marca 2019 roku.

Dowód: umowa pożyczki k. 4-7

W dniu 16 sierpnia 2017 roku pożyczkodawca (...) S.A. z siedzibą w W. sporządził pismo, w którym oświadczył, iż wypowiada S. P. umowę pożyczki, na skutek zaprzestania spłacania przez niego zaległego zadłużenia. W piśmie wskazano, że do zapłaty pozostało 5472,72 zł w tym kapitał w wysokości 3208,29 zł, odsetki 114,74 zł, opłata przygotowawcza 2146,18 zł oraz odsetki z tytułu zadłużenia przeterminowanego w kwocie 3,51 zł. Spłata zaległości miała nastąpić do dnia 30 sierpnia 2018 roku. Brak dowodu doręczenia pisma pożyczkobiorcy.

Dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki k. 9

W dniu 28 września 2017 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z (...) (...) z siedzibą w (...) umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności wynikającej z zawartej przez S. P. umowy pożyczki.

Dowód: umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności k. 10-13, wykaz wierzytelności k. 14

Pismem z dnia 7 listopada 2018 roku (...) S.A. zawiadomiło S. P. o przeniesieniu wierzytelności. Wskazano, że na dzień zawarcia umowy przelewu, wartość zadłużenia wynosiła 5 322,76 zł, w tym kapitał w kwocie 3500 zł, odsetki w kwocie 144,76 zł oraz koszty w kwocie 1 678 zł.

Dowód: zawiadomienie o przeniesieniu wierzytelności k. 18

Pismem z dnia 7 listopada 2018 roku (...) (...) S.A. z siedzibą w (...) skierowało do S. P. wezwanie do zapłaty. W piśmie wskazano, że całkowite zadłużenie na dzień 7 listopada 2018 roku wynosiło 5 331,49 zł w tym kapitał w kwocie 3 500 zł, odsetki w kwocie 153,49 zł oraz koszty w kwocie 1 678 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 19

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową. Przedłożone przez powoda odpisy dokumentów zostały opatrzone podpisem oraz poświadczone za zgodność z oryginałem. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne, co nie przesądza ich skutków prawnych. Jedynie w zakresie pisma z dnia 16 sierpnia 2017 roku brak podstaw do przyjęcia by zostało ono skutecznie doręczone pozwanemu, na skutek braku dowodu doręczenia pozwanemu tego pisma. Strona powodowa nie wykazała jakimkolwiek dowodem by pismo to dotarło do wiadomości adresata tak by mógł on zapoznać się z jego treścią.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozwany kwestionował legitymację procesową powoda, istnienie roszczenia, przekazanie środków wynikających z umowy pożyczki na rzecz pozwanego jak również doręczenie wypowiedzenia umowy pożyczki na adres pozwanego. Zgodnie z art. 6 kpc ciężar wykazania faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Większość zarzutów pozwanego okazała się nietrafna, gdyż wbrew twierdzeniom pozwanego, powód udowodnił istnienie roszczenia. Podkreślenia wymaga, że dołączone do pozwu kopie umowy pożyczki, wypowiedzenia umowy, umowy cesji oraz wezwania do zapłaty zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika. Dokumenty takie zgodnie z art. 129 § 3 kpc mają charakter dokumentu urzędowego. Poza kwestionowaniem legitymacji procesowej powoda, istnienia roszczenia, zawarcia umowy pożyczki, ważności umowy cesji strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, które przemawiałyby za tym by roszczenie powoda należało uznać za nieuzasadnione. Ponadto jak wynika ze zgromadzonych w sprawie dowodów pozwany spłacił ponad połowę kwoty pożyczki określonej w umowie z dnia 24 marca 2017 roku. Z tego względu nie sposób uznać, by środki pieniężne w wysokości 12 521,17 zł nie zostały przelane na pozwanego po zawarciu umowy pożyczki. Pozwany nie wskazywał by dotychczas zapłacona powodowi kwota powinna zostać zaliczona na poczet innej wierzytelności. Powód nie udowodnił jednak, aby wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 16 sierpnia 2017 roku istotnie zostało nadane i doręczone na adres miejsca zamieszkania pozwanego. W związku z powyższym nie można uznać by wypowiedzenie doszło do pozwanego w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią w sierpniu 2017 roku przez co umowa trwała, a skutek wypowiedzenia nie nastąpił. Niemniej jednak nawet przy takim ustaleniu wskazać należy, iż umowa pożyczki kończyła się w dniu 24.03.2019 roku kiedy pozwany miał spłacić ostatnią ratę pożyczki. Zatem na datę orzekania cała kwota pożyczki była już wymagalna. Brak dowodu doręczenia rzeczowego pisma z dnia 16 sierpnia 2017 roku stanowiącego wypowiedzenie umowy pożyczki spowodował, iż brak było podstaw do zasądzenia odsetek karnych w kwotach 106,11 zł oraz 79,37 zł.

Sąd zasądził również na rzecz powoda kwotę 2 146,18 związaną z opłatą przygotowawczą. Wskazać należy iż wyszczególniona w umowie prowizja wynosząca 4 790 zł nie przekracza łącznie maksymalnych kosztów poza

odsetkowych, obliczonych według art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim obowiązującego w dacie zawarcia umowy z dnia 24 marca 2017 roku. Przepis ten wprowadzony z dniem 11 marca 2016 roku ustawą z dnia 5 sierpnia 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1357) o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw przewiduje granicę wysokości wszelkich kosztów, które mogą być dochodzone w ramach udzielonego kredytu i przedstawia sposób ich wyliczenia. Zastosowany algorytm pozwala na przyjęcie, że koszty ustalone jako pozaodsetkowe koszty kredytu w umowie stron mieszczą się w tym zakresie, biorąc pod uwagę kwotę faktycznie udzielonej pożyczki oraz okres, na jaki pożyczka ta została udzielona (24 miesiące).

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd w punkcie I zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 354,47 zł na podstawie przytoczonych powyżej przepisów, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

W punkcie III przy zastosowaniu art. 98 § 1 i § 3 kpc biorąc pod uwagę, że żądanie powoda zostało oddalone jedynie w bardzo niewielkiej części zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 067 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na wskazaną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1 800 zł, 17 zł tytułem opłaty skarbowej oraz 250 zł tytułem wniesionej opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)